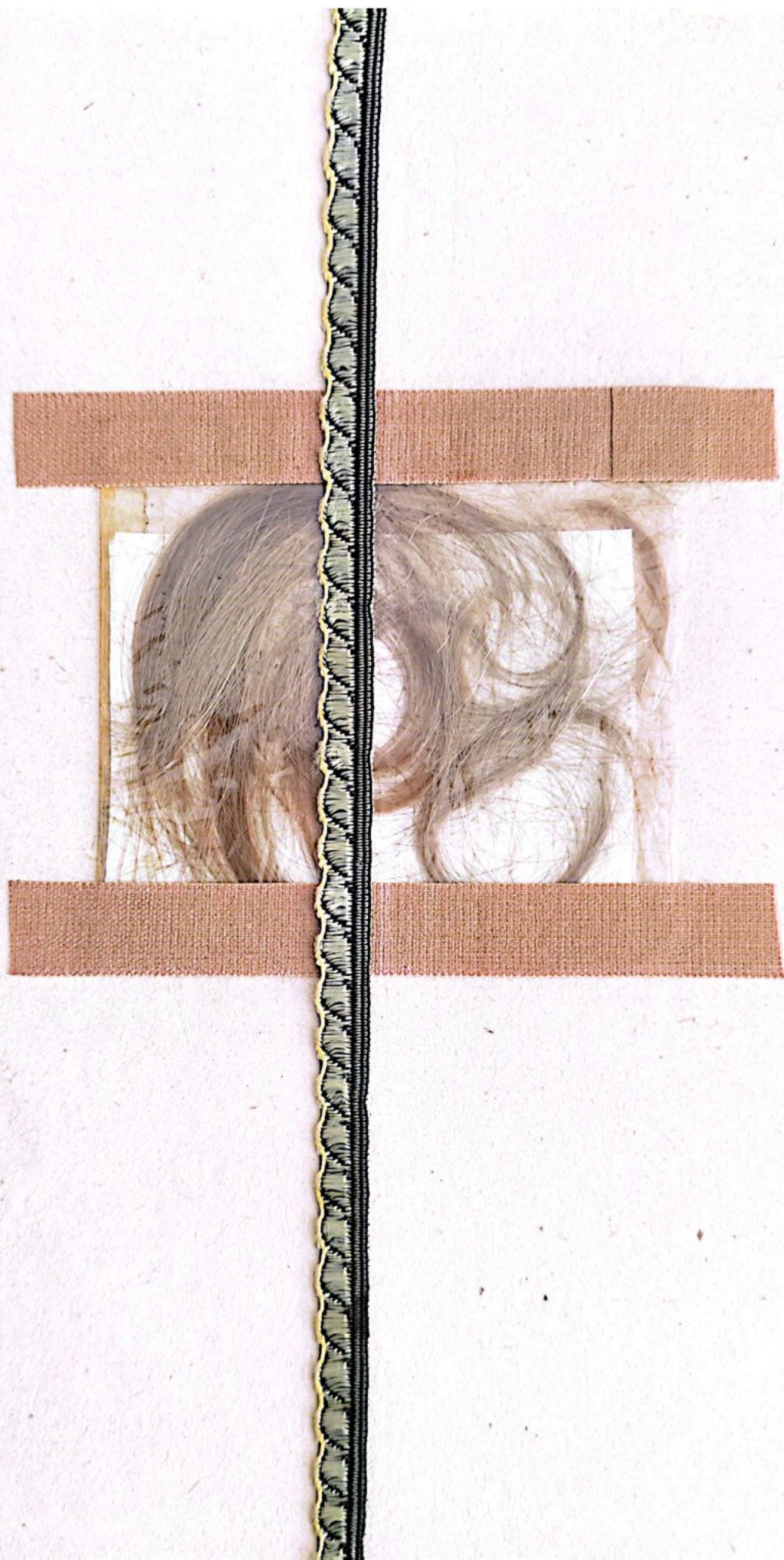

1970

Náš Tomášek,

19. 1. 70 se narodil náš vnouček
Tomášek. Vážil 3,05 kg a měřil 50 cm.

1. 3. 70
Maminka ho
vykoukala
a teď ho obléká.

1. 3. 70
odpočívá v
pyšli na terase

Rád se koupá, ale když ho maminka
osiva a obléká, tak vždycky pláče.

1.2.70 Přibyl, už váží 3,23 kg.

9.2.70 Tomášek byl u nás. Rodiče šli
plavat do Poololí. T. spal v koši na
 balkoně 2 hodiny. Měl krásnou bílou
angora čepici od tetý Eoy, které mu moc
sluší. Děda ale prohlásil, že je krásná
ale blbá - protože jak do ní vyplivne
dudlíka, tak je samé chlupy a musí
se omývat.

9.4.70 Za posledních 14 dní T. přibral
40 dkg už je vazba - váží 4,55 kg.

30.6.70 Užila jsem T. dvě košilíčky ze
horko z etaminové záclonky. Je v tom
jako andělíček. Volala jsem Vladěe Jduo
a ona mi řekla: „Počkej chvíli, já si
sem toho blázna vezmu!“ Byl ve
vozičku na terase a samotnému se
sam nelíbilo, tak křičel. Takhle neuvěř
se masha a přesně dleku vyvádí!

10.7.70 T. si začíná sedat.

18.8.70 T. spí jako mohamedán klečí
a vysílá zadek. Postel má velkou,
ale spí zásadně někde v koutku.

nebo vystučí ven nohu a když se
chce obrátit tak mu to nejde
a začne fňukat.

8.9.70 Na terase v ohradce nechce
byť sám, chtěl by, aby si někdo k
němu šel. Už měl i nahorě
2 zuby, celkem 4.

26.9.70 T. už říká: máma, táta,
bába.

16.11.70 Přijela Marie z Brna. Byla
roda, že k nám přišla Vlastka s
Tomáškem. T. podváděl jak je veliký,
dělal šik - tak a vítě hlavou a
dělá ne, ne, ne.

Rok 1971.

8.1.71 Tomáš chodil po přední sam.

28.2.71 byly T. křtiny. Byla velká
zima a mráz.

1. 2. 71 T. už kudsně běhá a jen málo -
kdý upadne. Moc se mu líbí hnědý
jeleníkové botičky od tetý Evy. Porád si
je fouká a prohlíží. Když ho někdo
klácne přes ručičku, tak se hned ho
něm ožene a chce ho taky klácnout.
Je s mím legrace, jáh už se umí
vzlekat, když se mu něco nelíbí.
Moc nerad si obléká ku šů. Přetřep
přes hlavu, to dělá ne, ne, ne a kroučí
hlavou, div si neukroucí brk. To je
legrace. Vladka si s mím ale dobře
za každých okolností poradí. Od tetý
Evy dostal rejška a ukazuje kníčkem,
kde má rejšek očička.

26. 2. 71 dvě dny přia křtinami ho
Vladka ostříhala, aby prý ho každý
nepovraždil za holčičku. Když ho děda
chová na klíně, tak mu vezme ruku
a už ho nese k mase a chce ho kousnout.
Tak děda říká, že se musí mít na
pozoru, protože on umí důkladně
kousat.

29. 3. 71 Tomáš v té chumelenici a mrazu na křtinách nastýdl a dostal anginu. Tak již v útlém věku ochutnal i penicilin.

28. 4. 71 měl T. plané neštovice, měl dost vysoké horečky a byl smutný. Byla jsem klidat a pak mne vyládal děda. Aby nemusel tak brzy vstávat, tak tam jednou přispal. Měl strach jen z přebalování tak na to pozvala Vladka dceru domácích Parlu, které sam asi 3x přišla nahlédnout do gale T.

30. 5. 71 T. už váží 11 kg.

Vracím se ještě k prvnímu narozeninám.

19. 1. 71. Na návštěvě gratulanti: dědeček s babičkou přinesli katrový dort a symbolická 1. svíčka. Oslavenec se moc netvářil.

/.

První narozeniny.

19. 1. 71

Vladka volala dopoledne, že by k nám odpoledne „hořili“ Tomáška a šli do biografu. Tatínek byl sice po nocí měl včera od 18 - 4 hod. Dopoledne si ale něco naspal, takže jsme se oba mohli dítěti věnovat. Byl hořlivý, hrál si, ale musí se moc hlídat. Sam si vyleze z gauče dokonce až na peřinák - takže co je mu nejbližší musíme vše odstranit a od všeho vyndat klíče - které všechny vyndává a někde by je zanesl. Nejději „hospodari“ v dědově kuchyni. Ukazuje, že Othello dělá ty, ty, ty. Když jsme mu ukazovali na balkoně holuby a

hrdličky tak říkal: „jéje!“

Neche nic opakovat, ale už dává
napřev co chce a co ne. Když jsem
si sedla do křesla, tak mne takal
a vysíkoval, abych šla pryč. Děda
ležel na gauči. T. se ho chytíl za
sveč a vlezl si nahoru a sedl si
mu na břicho. Je s ním už
legrace.

21. 6. 71 byla Vlastka se dívat na T.
za plotem v nemocnici na Albertově.

Léžel tam syden měl těžkou bronchitidu.
Pan dr. říkal, že ho snad ve stůdu
pusť domů.

3. 7. 71 odjeli s T. a dědou na 3 dny do Bohdaneč.

Je tu bez něho smutno, ale hlavně
že mu to tam prospěje.

31. 7. 71 moje pohmožděná noha se už
moc lepší (mohadl se se mnou kaudl) -
vždyť už to bude 3 neděle, co jsem
nude nechopta. T. ukazuje na moji
zavázanou nohu a říká, že mám
bapí. Už hodně opakuje. Když se nese

Salír s jídlem už se žene, že bude
bápu. Na ten salír na zdi, co se
ten kozák na koni ukazuje, že je
tam kůj a haf. V pokojích ne
plagot s sygrem, že je tam sygl.

29. 8. 71 Dnes Vládka volala, že byli s T.
v zoo. U sygrů prý T. dělal čiči, když
viděl aligátora tak říkal máma puté
(kujč), což mu nemohla splnit, když
dorazili k opicím tak už to to zmohlo,
že usnul. Moc se prý mu líbilo
mláde ledního medvěda, které pořád
skáhalo do vody a on říkal ešě (jistě!)
je s ním legrace, jak už "mluví".

27. 9. 71 Vládka šla se sestrou z
jeslí (Ančou) tak říkalo, že hned prou
du po memoci když šel, tak dostal
a šel do "samovospy" na nůdu, kam
ho na chvíli zavřeli. Mají to k tomu
účelu zařeno, je tam lavicka. Když
mu za chvíli otevřeli tak prý na
ně udělal KUK! Dědecích se hrozně
divil a říkal, že neví, po kom je to

dítě tak vzteklí?

Od 19. - 22. 10. 71 jsme měli u nás
Tomáška. Vladka s ním byla na kontrole
v nemocnici (tam co leukémie ležel), měl
ještě rýmu tak nesměl do jídel. Dědovi
je to vadilo, že se při něm mohl
vypsat. T. celou noc spí dobře, ale
ráno byl brzy vzhůru před 12 h. Já
mu vždy připravila snídani, zavřela
h němu dědečka a šla do Chemo projektu.
Na dědu si tak pozval, že když jel od
nás tak dědovi dal pusku, za to mně
ne!

19. 1. 72

T. druhé narozeniny.

8.2.72 Rodiče šli tančovat a přivešli
k mómu Tomáška. Ustlali jme mu na
dečkách na zemi, ale když se tam
můžeme podívat, tak je poháždě
jinde jak „cestuje“. Je buď pod křeslem
nebo za dveřmi samozřejmě že ne-
přikrytý. Tak si ho pak vzal děda
k sobě na gauč. V noci se 2 x
vzdal a brečel, jelikož se nemohl
roztáhnout jak je zvyklý. Pak spal
do 1/2 8.

4.2.72
ahoj
P.S. Tomášek říká aboj.

1.3.72 Špatně jsem stápla a mómu
zlomenou nohu v nártu, tu hlavní
kost, co se na ni opírá noha. Ne
chirurgii mi dali na sádrovně „kopytá“
ať ke holeni. Odvešli mne domů
sanitkou, 3 dny se na tu nohu nesmí
stoupnout. Navíc jsem tam nastýdla
(měla za zády odevřené okno) a dostala

sak hrozou pyšnu, jáhou jsem snad nikdy neměla. Dědečkovi v tu dobu taky nebylo nejlépe (žlobilo ho prdičko).

23.2.72 nám přivele Vladka Tomáše, který kašle, nemůže do jeslí a po 6ti hodinách užívá Oxymykoín (něco jako penicilin) a máme ho tu dodnes.

3x tu Vladka spala. T. je hodný, ale my v tomto stavu jsme špatní ošetřovatelé. Od 7.2. jsem doma, nakupuje mi tatínek, Vinskího a Brabcová. T. mi na bílou nohu klepe dřevěnou myškou a říká bum, bum.

28.3.72 T. nemluvil do mikrofону, so musee děda jen chytat, protože jinak prý by mu to bral z ruky. Už říká celou větu sám, třeba: "Bába báb - bečko doktor untá (sundá) so ho naučila Vladka a přišel se o tím pochlubit. Vladka ho zase naučila na globus, kde je seta Eva, rozloží mu globus a on prý pak ukáže Irásko. Sami už si umí

spustit magneták, to ho někdo ne-
učil, to si okoukal.

5.6.72 jsme měli návštěvu příjel Petr
manžel Kasky. Tomáš řekl guten Tag,
T. už svou věty ku nů. Já za dědou
du. Když si děda naléval pivo, tak
řekl: „Nalij taky pivo bábovi!“

25.6.72 T. už toho nabrebení, dělá
pokroky. Místo kalhoty říká alhoty,
místo lokomotiva - lokotíva,
havrčiny jsou apaciny. Dnes si vlezl
pod stůl, jahal na mne a volal:
„Bábinke!“ - to mi ještě nerěkl.
Měla jsem doma prauč mluvné a T.
se kolem mne stále motal a chtěl
taký hrát a nedal se odehnat.
Nakonec jsem ho odvedla a on
bulil, že chce k dědovi.

9.10.72 T. dojde Palíka (Pachotíka)
a dožaduje se epenanče, tak jsem
mu ho oloupala.

5.12.72 pan Kůř z 5. katra dělal
čerta a T. se bál a brečel.

13.12.72 T. se díval z okna a venku
přišlo. Věda byle venku a T. mi
povídal: babičko, venku puší a
dědeček si vzal nový kožíšek -
to je ale kuba!

Rok 1973

leden 1973

už máme
3 roky!

Říká, že je mu tolik a prachně
ukazuje 3 prstíčky.

Několik perliček:

U dědečka ve skříni zahlídl vlněné
palčáky a ptal se, proč to tam

dědeček má. Děda řekl, že je nosil
na lyži. A on hned na to, tak
pojdeme jo? Děda řekl, že už
nebude lyžář, že už je starý.
A Tomášek na to: „Tak až budeš
nověj tak pojdeme jo?“

Onehdy mne Vláďka volala a dala
mi T. k telefonu. Volal mi: „Jak
se menuješ?“ Tady babička - já
odpovídám. A on na to: „Tak mi
ji sem pošli.“

Ťhuhyni viděl na pěkénku mozeček
a povídá mi: „A proč ho zabil
myšlivec?“

Když jsem si u chleba odkrojila
kúrký tak mi řekl: „Babi, proč
žeješ u chlebička rokulky?“

Když jsem si lakovala nehty, tak
chtěl taky. Tak jsem mu nalakovala

1 nehybek. Když přišla Vlastka, tak ji to běželo ukázat a volal: „Mami koukej jak mám nanechovaný necht!“

Když viděl dědu, jak luští hrůžovky, tak do prázdných okének všude něco přimaloval.

24.2.73 mu teta Eva poslala policijní auto. Měl radost a říká, že dostal policajsní auto.

2.4.73 začal T. chodit do školky na Paukráci.

25.8.73 teď byl u nás 14 dní Tomáš. Byl nastydlý měl velkou rýmu a nemohl chodit do školky. Teď při té nemoci je často protivný, umíněný a nechce poslouchat. Užila jsem mu hezké nové pyjamo, ještě v něm nespál. Když globil, tak jsem mu řekla, že bude spát ve starém.

To jsem ho dojala, ležel v posteli a pořád si polichu broukal: „já nechci spát ve starém pyjamu, já ho nechci a nechci.“ Já byla ale důsledná, že by ze mne měl Makareuko radost. Byl tak doma dědecěk, tak by se nad ním usmíval a ještě ho do toho nového pyjama převlékl.

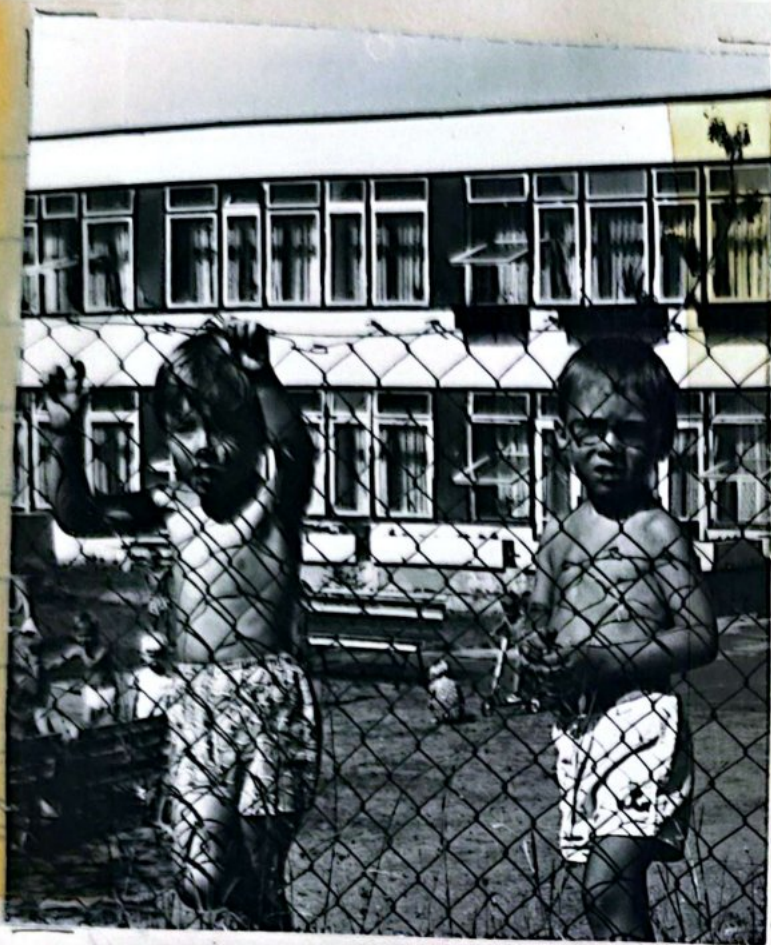
12.9.73 mi T. přel k srásku, přinesl kysku a řekl: „já ti přiji hodně zdraví, když jsi Marie!“ Když se ho zeptáme, jak se jmenuje dědecěk, tak říká: Pichert Vladijír“

10.10.73 Od 10.4. m jsme tu měli T. Měl zánes stúd. ucha, ale samo mu to prasklo. Na neděli si ho vzala domů maminka, aby ho taky užila. Byl dost hodný marod, jen se musel krotit ve svých „vášních“ - jíždě na traktoru a na nové

koloběžce od dědečka. Tak to měl
zaparkováno v pohoji - ale jak sám
přisíl, tak si aspoň zaprouil na
zvoncích na koloběžce.

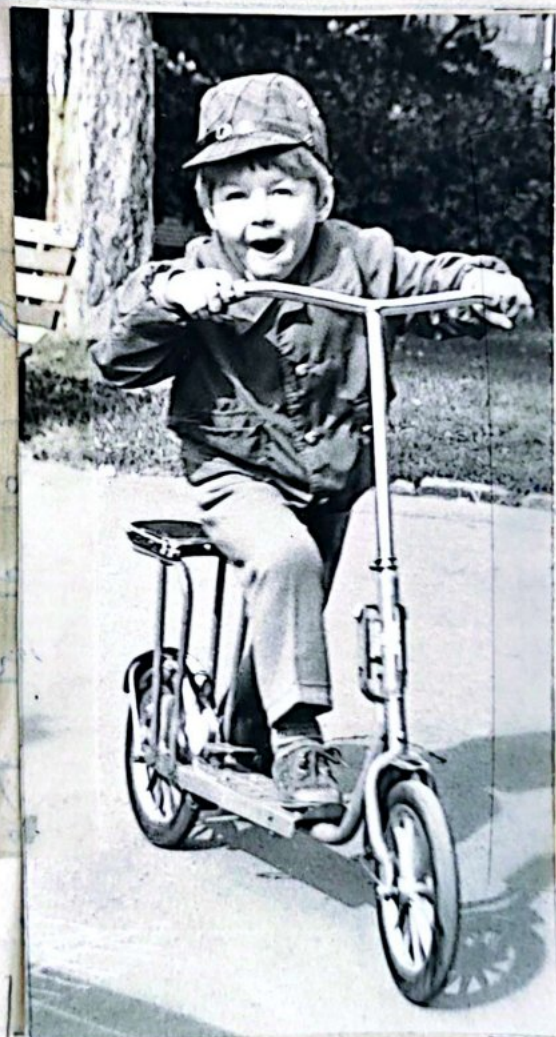
25. XI. 73 přišla Vladka a přinesla
kachnu. Tomáš se ani k ní moc
neměl, když má dědečka, tak pro
něho nikdo neexistuje - ani já nedal
pusu. Ona byla dojata, měla slzy
v očích. Dnes, když si pro něho
přišli, tak děda naučil T. aby řekl:
„Mamiuko, mně se po Tobě stejhalo!“
Vladka na to: „Kehajte to na
mne, já sím, že tě dědeček navedl.“

25. XI. 73 jsem ráno jela s T. k
Nuselskému mostu. Byla přestupna
nová stanice metra. Procházeli jsme
novými vagony a T. si vyzkoušel,
jak se v nich sedí.
a říkal: „A žítla už pojedem?“

Dědeček jel
v srpnu 73
ke školce a
nás nloď fotil
Tomáše s Diviřem.

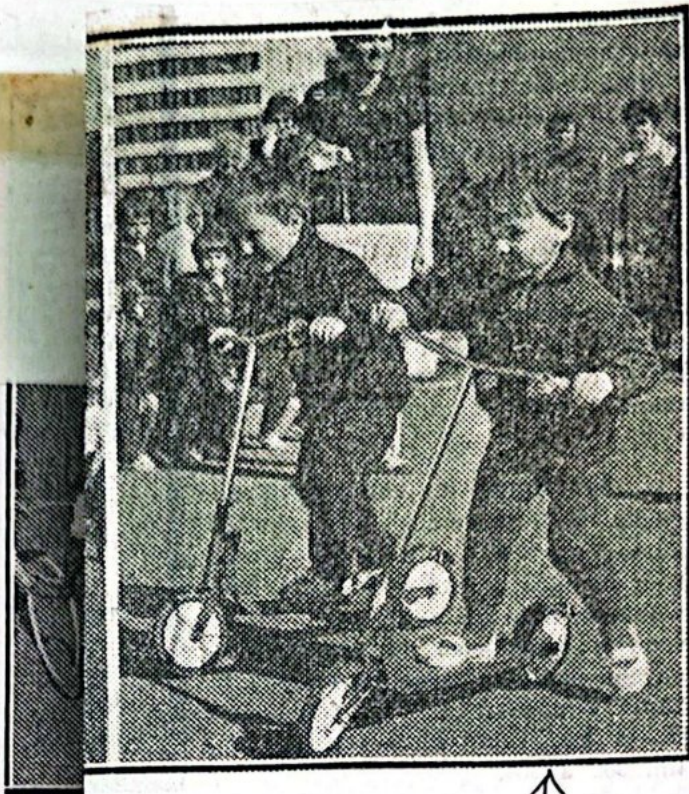
Náš závodník
na Karlově
náměstí v
parku.

Večerní Praha — 18. května 1973

Radost dětí

byla největší odměnou pro učitelky v mateřské škole z Plamínkové ulice na Pankráci, které jako svůj závazek k 25. výročí Vítězného února uspořádaly tělovýchovnou akademii. Na sto dětí od 3 do 6 let cvičilo se škatulkami, kroužky, šátečky a pak závodilo i na koloběžkách a v malé košíkové. Snímky: VP — Jirsa

↑
Tomášek

Je s mnou teď zábava, už má takovou slovní zásobu, ať nás někdy udiví. Teď nějaké perličky:

Stál se mnou u Jungmannova komínku a řekl: „Oni ho začelili že plobil a za to lady musí sedět.“

V aerotínkách viděl plavdt, jak paní v plavkách u moře drží nad hlavou míč. Tomáš na to: „Babi ona sa paní

to chce hodit do těch moř a
žalok to sežere !"

Když se ráno probudí, mě u postele
obrázkovou knížku a to si prohlíží
a nekudí nás.

Odpoledne po obědě spal 2 hodiny
a pak přišel tiše za mnou do
kudyně a hlásil, že šel tiše jako
myška, aby dědečka neobudil.
Za což jsem ho pochopitelně po-
chválila.

17. 12. 73 Tomáš už umí holedy a hepké
báseňky ze školky. Uklízí mi nádobí
a když jde po obědě spát, tak musím
oběma nádobí nechat na stole a
ať se vyplí, tak to sám uklídá.

Už ví přesně, kam co patří.

Dříve nechtěl mluvit do magnetofonu
a teď ochotně s dědečkem nahrává
a pak se poslouchá a říkává si to
znovu současně s nahrávaným.

Další perlička:

Šla jsem s Tomášem okolo lékárny
a ve výloze bylo namalováno velké
jablko a hruška a nahore moucha.
Byl tam nápis: Jen omýš' je zdravé!
já mu to několikrát čela a pak
se ptám: „Tomášku, ovoce je zdravé
když ?? a on na to: „Když je na
něm moucha.“ illože námaha se
nesetkala s účinkem, ale od srdce
psem se zasmála.

1974

7.1.74 Tomáš byl nyní několik dní
u nás a ani se mu domů nechtělo.
Když si pro něj Vladka přišla, tak
řikal mamí, já zůstanu u babičky,
mně se tady dobře spí.

V neděli dopoledne s ním byl
dědecík na procházce. U nás v
ulici vedle našeho domu směrem
k Vodíčkově ulici mají krásná

dřevěná vrata a ve nich jsou vy-
řezány 2 tví hlavy, jsou ovšem ve
vyšší dospělého člověka. T. říkal :

"Dědečku vysaď mně a já si šáhnu
na zuby." Na dědovu odpověď, že
by ho lev kousl povídal : "Vždyť
jsou ze dřeva" a zase chtěl vysadit,
aby si našel. Dědeček říkal : "Já se
nemůžu zdvihnout, ty už jsi těžký a já
mám slabé prdítka." On zase na to :
"Babicka nás nevidí, tak mně vysaď
a až půjdeš domů tak si vezmeš
plásek (mrásek)!"

Uvažovala jsem T. hrnek od sestry Evy
co mi poslala, na kterém byl čínský
drah. On mi na to řekl : "To není
žádný drak, ten je uvázaný na
provázku a lítá a tenhle má vy-
plazený jazyk a v noze drží meč."

14.3.74 neř je dědeců do lázní, tak
se tu byl Tomáš s mnou rozloučit
a řekl mi: „Dědoušku, ty můj chlapečku
žalejš!“

Pak kreslil psi boudu a udělal na
ní komín. Vladka mu řekla, že
něce na psi boudě není komín?
Ale on na to: „Ale jo sendle pes si
sam topí, aby mu nebyla zima.“

K svátku jsme mu s dědečkem
koupli pyžamo a od Plevy knížku
„Malý Bobeš“. Dostal dort, ale jen
se divil, proč tam nemá svíčky?

24.3.74 jsem šel s F. kolem Alcronu
a uviděli jsme mladého čeruocho,
který šel velmi rychle. Tomáš mi
povídal: „Babi ten čeruocho utíhá,
že je mladší - to náš čeruocho
chodí pomalu, že je starší!“ Já
mu na to povídám, že my něce

žádného čeruoča nemáme, jak
to myslí?" A on na to: "Ale
jo ten, jak le němu chodí náš
dědeček!" Tak jsem se musela
smát, jak to kombinuje.

U poděle mé obrázku von knížku
a když se vzbudí, tak si "čte" jak
říká. Někdy si to "hlasitě šeptá" a
ať mne vzbudí. Spí na mém
gauči a je si vedle rozložen
spát. Lehátko, aby nespadlo, protože
moc cestuje. Ráno chce lehátko sám
stojit - to moc rád dělá.

Dnes odpo. mi u Vladky povídá:

"Babi, že si mne zase vezmeš k
sobě - já jsem tam moc rád!"

Je sedí říkal, že je tu smutno,
když tu není děda. Musela jsem
mu na kalendáři ukázat, že
holik dědek přijede.

23.4.74 Když jsem vešla Tomáše k
nám a jeli jsme autobusem Vyšeh.
Sunelem tak Tomáš hlasitě říkal,

je sám sháhal Horymír na honičku
Šemíku - ale je už je pryč mrtvý
a je v hrobečku. Protože jak sháhal,
tak se bouč. vo zábradlí a umřel.
Potavil zároveň svým vypávením
spolucestující v autobusu.

Včera mi říkal: „Babi já si dám
filmovou pusu. Když jsem se ho
ptala, jáha to je tak řekl, že
hodně dlouhá.

červen 1974

Tomáš šel plavat na 3. lekci.

6. 7. 74

PUŠU TOMÁŠ.

29. 7. 74 se vozil s dědečkem na ryhlid.
parníku na „Želvě“ kolem Žofína.

6. 7. 74 Dnes ráno chtěl Tomáš na
dědečkovi, aby mu půjčil ze šuplete

seu kilometr (4 j. shľódaci metr). Pak
si prohlížel dědečkův kalendářík a
povídal: „Dědo, že je to mapa?“ Když
se děda pokoušel, tak řekl: „To jsem
šikovnej, víš?“

Když přišel ze školky tak mi zareci-
toval příporádku, co ho naučil jeho
hamard ze školky:

žirka žirka - čokoláda
háďd' holka^{ho} má ráda
dámku rusu jako husu
vykopne ho z autobusu -
vyletí až do města.
Čeká ho tam nevěsta.

Hned mi bylo jasné, že ho to nevěsta
je učitelka.

Pak se mu moc líbilo, když šli se
školkou na procházku, že jim paní
učitelka řekla: „Děti nešlápněte do
toho h---a, tady se vyhabal rejsek!“

23.7.74 Ráno jsem jel s Tomášem
na Petřín a šli do Hvězdy. Odpo-
l. šel zase s dědečkem a s holouběškou
do parku (kterého nesmírně miluje,
protože mu všechno dovolí).

26.8.74 Tomáš povídal: „Babi, když tu
nemám dědečka, tak já si můjím jelo
Gustava a budu se do něho klírat.
(Jistě ručník od Evy 100.-Šk)

Když jsme šli z nádrazí (byli jsme
vyprovázet dědečka, jel do lázní)
tak se zastavil před budovou Náv.
šromáždění a pravil: „Hele babi
tady je hrobec!“

V Jungmannově ul. si všiml, na budově
Husova sboru té pošty nahoře, jak
drží v ruce halich. A T. na to:

„Babi samhle ten pán má v ruce
halich a když bude pít, tak mu
sam naprší, ale to je dobré, aspoň
se napije!“ Je s ním zábava, všeho
si všimne. Když v těch parnech

chodily pěny v lehkých pánech šatech
s nahými zády, tak se pohoršoval,
že to jsou nestydy, takhle že se
chodí k volu a ne po ulici.

Před obchodem se starožitnostmi ne
václav náměstí povídá: „Tady pro-
dávají samé staré věci, to je jen
pro dědečky, babičky a staré Tomášky!“

26.9.74 Tomášek se s kobylem u nás
rozloučil a už „zarézává“ ve škole,
jen byl zklamán, že má jinou
samé učitelku a že ho dali do
oddělení, kde jsou „mrňata“!

Že jednoho dědečkova pyžama jsem
ušila malí Tomášovi. Když si ho
tak obléhl, hladil si to na pobé
a říkal: „já jsem malý dědeček!“

13.11.74 Když u nás byl, tak měl
bašel a říkal: „Musím říct mamince
když je sestřička, aby mi přinesla

hasělské' líky !

"U dědečkora slohu mroval u
koberce trásně. Když přišel p. Černocho
a sedl si sam, tak mu řekl : „Ne-
dávejte si sam nohy já jsem sam
naroval trásničky !“ To jsme se
nasmáli.

18. 1. 75 se mi zdálo, že jsem u
Shandy pothala Eru. Padly jsme si
holem krku a já se jí ptala, kde
má Honzu ? V tom mne na
gauci vyludil Tomáš : „Babi, já
mám ucpanou díčku v nose a
nemůžu se vysmrkat ! A tak
jsem se už od Ery nic nedozvěděla...

Po obědi už ho nedávám le dědečkovi
spát. Porád bubení a ne a ne
spát. Tak ho dávám do pokojčku,
zatáhnu závěs na dveřích a
spí na to sama. Doma už nechce
spát odpoč. ani ve škole ne, ale
u mne vždy spí. Dělá mi to

dobře a pak je čilý. Spí 1 1/2 až
někdy i 2 hod.

Další perličky:

Měli jsme k obědu příchovu. Ptal se
mne z jakého zvířete je to maso.

Řekla jsem mu, že se jmenuje
hořepí a je to z kravičky. „A proč
to nemá kopysa?“ - ptal se.

Já mu řekla že ty bych nekupovala -
to se nedať jíst. „Aha ty si kupuješ
kovář a okorď o tím honičky!“

odvětila naší moudrá blavička,

Pak řekl: „Tak to bude asi to
maso dole, jak ta krávo modláva
to mlíko!“

V Lazaršské ulici viděl v Bazaru
z umělé hmoty hořičky do podprsenek
do plavek. Ptal se mi co to je?

Já povídala, ale asi nějaké misky.

A on na to: „To budou asi pro
maminky prsa - jako maska!“

Tak mne převezl!

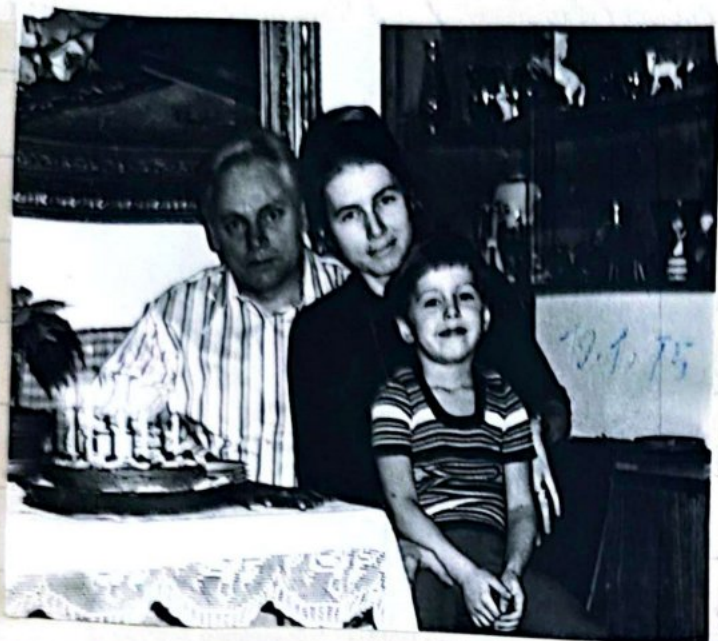
Když šel ze školy, tak nám
vyprávěl jak car byl moc zlej a
že chtěl moc korunek a lidi pro něj
museli moc pracovat. Až přišla
"republiká" a Lenin to zařídil, že
"se teď lidi mají dobře a můžou
málo pracovat. Tyto vědomosti
nacpál ve škole.

19.5.75 Tomáš včil na Děhance.

11.7.75 je u nás moc hodný. Chodí
se mnou nakupovat, mostírá,
uklízí nádobí. Spal opět odpoledne jel
do "Smavého" pohřebního. Říká, že
vjde do tunelu a když je sma,
že bude hned spát. Spal 3 hodiny!

11.7.75

2.10.75 Byl u nás od úterý do neděle,
odpoledne jsem ho vepřel domů. Pak
mi Vladka telefonovala, že v posteli
brečel, že se mu styšelo na babičce a
že by chtěl jít k ní! To je co říci,
obvykle jen na dědečkovi, ale my
jsme teď spolu hodně chodili, já
mu čítala pohádky a tak se mu
tak styšelo. Včera odpo. říkal
Vladě „Mami odhlásí mne ve
školce a já pojedu radši k babičce“!

ČERVEN

1975

17. 12. 75 měl Tomáš besídku ve školce.
Byl za lišku". Přihlásil si se, že
o měšťácké bude vyprávět pohádku
„O sedmi krkavcích“.

3. 1. 76 Mirek koupil Tomášovi šašku
do školy. Vzal si ji na záda
a pořád s ní chodil. Když se ho
někdo ptal, jestli se šiši do školy,
tak řekl: „Ani ne - ale šak šida
nevím, na co jsem dostal tu
šašku?“

Dědeček mu z legrace říká: Jdi do kuchyně a zeptej se bábrle, kdy bude oběd?" A on hned letí a volá: „Babi dědkre říkalo, že je bábrle. Dědečka miluje, ale mně nedá. To je naše pluničko!"

29.1.76 měl Tomáš na Budějovické besídku. Byl tam za dr. Bolito →

26.1.77 byl Tomáš sáňkovač na „řeháči". Byl celý urouxaný, kombinovan do polo-vingy mokrou, v holubách sních a na rukavičkách rampouchy. Když jsem šla k nim, zastihla jsem ho před domem. Udržel menší zranění. Měl pod karkem bakelit. kukačko, a jak se zohnul, tak se kukačko přelomilo a šlo ho to pod bradu a krvácelo mu to. Řekla jsem mu, že na sáňkovači má mít pod karkem pátku a proč takové blbosti nosí. Ověřil, že to nosil boval jelikož před tím vácili s holhama. Vlastka mu řekla, že každý

voják udřel v
bílé nůžky se
šněm. Moc líbval
toho kukačka,
jelikož to byl dar
od jeho největšího
hamáčka Diviša.

30. 1. 76 jsem byla s ním a Vladkou
u zápisu ve škole.

9. 6. 76 byl Tomáš se školkou
na Máchově jezeře a na Kokořínské.

28.8.76 Vladka s Mirkem jeli do
Bratry. Je hlídala Tomáše. Tomáš
měl školu od 7⁴⁵ - 10⁴⁵ - čekala
je na něho a vešla ho nah
zase u nás. Vl. s M. se vrátil
12.9. ! Vozila je ho do školy,
nám dobře vládal.

3.77. Tento týden mám na starosti
Tomáše. Vladka s Mirkem jeli na
týden do Mariánských Lázní. Vozím
ho do školy odpo. v 1/2 4 si ho něj
jde do družiny.

9. dubna 1977 zemřel náš drahý
hodný dědeček. Bylo mu 68 let.

9. 2. 78 jsem šla s Tomášem na
hřbitov. Na jednom autě viděl
adultku „V závěhu“. Ptal se mne,
co to znamená. Snažila jsem se
mu to vyložit, že je to auto
nové, že s tím musí šofr jezdit
pomalu než se ten vůz zaběhne.
On chvíli přemýšlel a pak povídá:
„Aha to je jako když se zaběhne
hocha!“

8. 12. 78 Tomáš si mi pokleřoval, že
měli ve škole křeslit Mihuľáse a
že se mu nepovedl. Paní učitelka
řekla: „že se nestydíš nakřeslit
tak ošklivého Mihuľáse, takhle mám
ukázat paní třídní?“ a on mi
řekl: „Ona zapomíná, že jsme
jsem „šestáci“ a řádný akademici!“

11. 2. 79 Musela jsem se smát
Tomášovi. Když byla ta uhelná
halamita a stále výzvy, že se

ma šel s elektrinou tak Tomáš
povídal: „Babi a moč sedí neuví
nikde a dostanou droždí v tom je
taký elektrika?“

11. ledna 1986

VII. 79

Tomáš psal do Švédoka :

Milá Lelo a Jeničku,
moc děkuji za brčka a kapslíky.
Už jsem tu babice prošel, ale
třela mne o stín na balkon.
Jeničku neklone mne ten sukan

do pupíku? Sundali nám
Jungmanna. Babička Vám pošle
obrázek. Už se těšíš do Jugoslaviie
bude se polápet po mami.
Pac a pusť Tomáš.

14. 2. 80. Je Tomáš prvně z Pavlova
sám do školy. Má strach, že ho
nebudu chtít pustit a tak řekl
Vladi. „Vid, že ukecáš babičku, aby
mne pustila samostatného?“ A
hdyby ne, tak až přijde Mirek
řekne: „Ale maminko, jen ho
pusťte, vždyť už je velký!“

8.12.80 Tomáš má brýle na
dálku, aby dobře viděl na sabuli.

za rok 1980 u mne spal Tomáš
104 x.

12.2.1983 Tomáš dělal na balkóně
ze sněhu iglu.

23.8.1983 Tomáš zakryl balkon
igelity a spali jsme tam spolu,
já 2 x Tomáš 3 x.

27.4.1984 Tomáš dostal vyrozumění,
že bude kuchař.

DUBEN 1981

J

Já mám hodnou babičku

J.

Babičko!
bud' lady hodná, máme
te všichni rádi.

Te radíme
Tomáš

7.8.82

Tomáš Bursík

Sevastopolská 17

Praha 10-Vršovice 101 00

tel.: 02/73 24 24

a lila uběhla a mame z Tomáše
vojáka!

29.8.89 byla přísaha. Jeli sany:
Honza, Vladka a malá
Žanetka.

Bardejov 1989

VOJNA:

od 29.9.89 - 15.3.90 BARDĚJOV
od 15.3.90 - Písek 2.7.90 PÍSEK
od 2.7.90 - 14.8.90 SLAPY
od 14.8.90 - 2.6.91 PÍSEK

2.6.91 přijel do Prahy !!!

Byl na vojně 20 měsíců.

POKRÁČOVÁNÍ PO LETECH
A
TROCHA NOSTALGIE

Prosimet 1969

Že již dnu se hodně
hlubok na svík!

31.1. 1970 Už 12 dní na světě.
Dadlík byl se šněglem a jen
tak nějak mimino nic tak
nepsychovně nemělo.

Doel o jednon
 sničon an'oval,
 jak to stili'...

To se ti ta'ta
 jiti' n'oval

Bratky našeho vrtala

*Mezi jíme se nadálili, už tu je dárček
a svíčky už dává*

1972 u matky v Pololce
a první lázeň

1972
Krušné hory
Klínovec

1973

Jugoslavien

Karoly' születel je tőrhj'!

1974 A mi jöem samasünnitelha a ty
tjjsz' pörmita pörmita vajcsinelt hönshu

1975 Ord Othellom hõn'

nõ püt tuiük

Uula jõe Vi a mõrrotisla

hõitli a kavatla. Dida Ti

ji mül vārat. Tenhāt jō

etlil noit kavatla a oadseim.

1975

Opík na horách - Zentobrit
to šla Mariška!

1975

Milovala

jem dovolení

a moře!

1975

Stanování
na balkoně

1976 Na Pondráci:

Jeden dort od babičky, drabí a lentil -
hama byl můj výhovor. Na ten ses
vešel vždycky dřív a babička
to těžce nesla!

1976

200

Bez Divisi
je me nikam
neili! Shoro
jem meta
dvojčata

Māme rīdi
ruirata,
pōtari ian
ohangata'

Jū' v roe 1963
wky kowhoy
(Tys mīhal kowhoy)

Andorra 1997

1975 Jugoslavie

Šećalište naše kolekcije
neprosto, a golom ti ho
nepoklonili. Dokonac joi
na ostilovni jerdil

Trnovi predur v roce 1976

1977 a sedm svíček na dortu.

Osvětlení třídní slavnosti se nám

a z Tebe už je malá.

Máš dobré nápady a dokážeš
přesvědčit nejen děti ve

třídě, ale i první učitelku.

Na třídních celoročních dárkách

proje „výspěchů“ k lepšímu.

Viděla jsem, že smysl pro humor

ti roste.

Humor je totiž druhá škola!

Fotografát jsem neměla. Když
by se někdo nedařilo, jak děti vyrostly
v osmi a v desíti letech, našli
jse do Vědichové k Langhansovi.

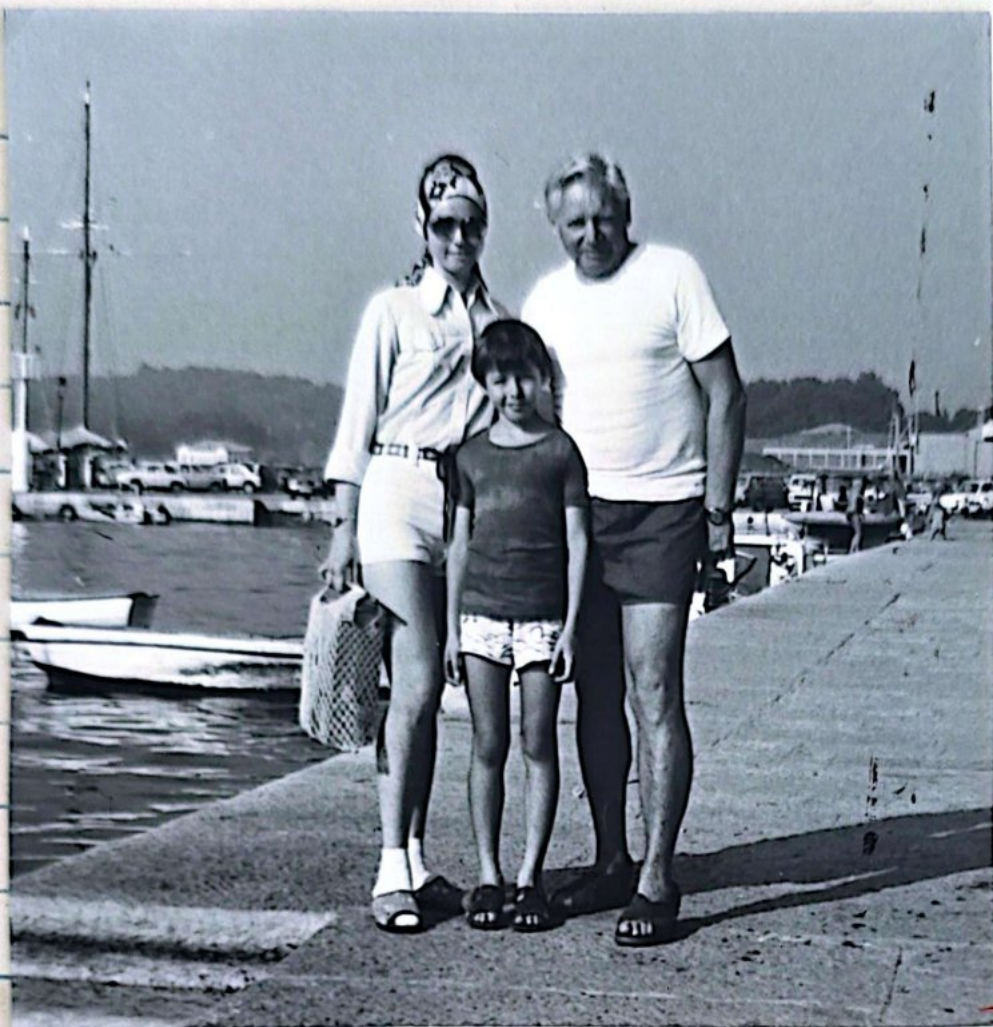

Když
mám svůj
fotograf,
a když
se nechá
fotik
filmové
kruhy,
a jsem
republiky.

1978

1979

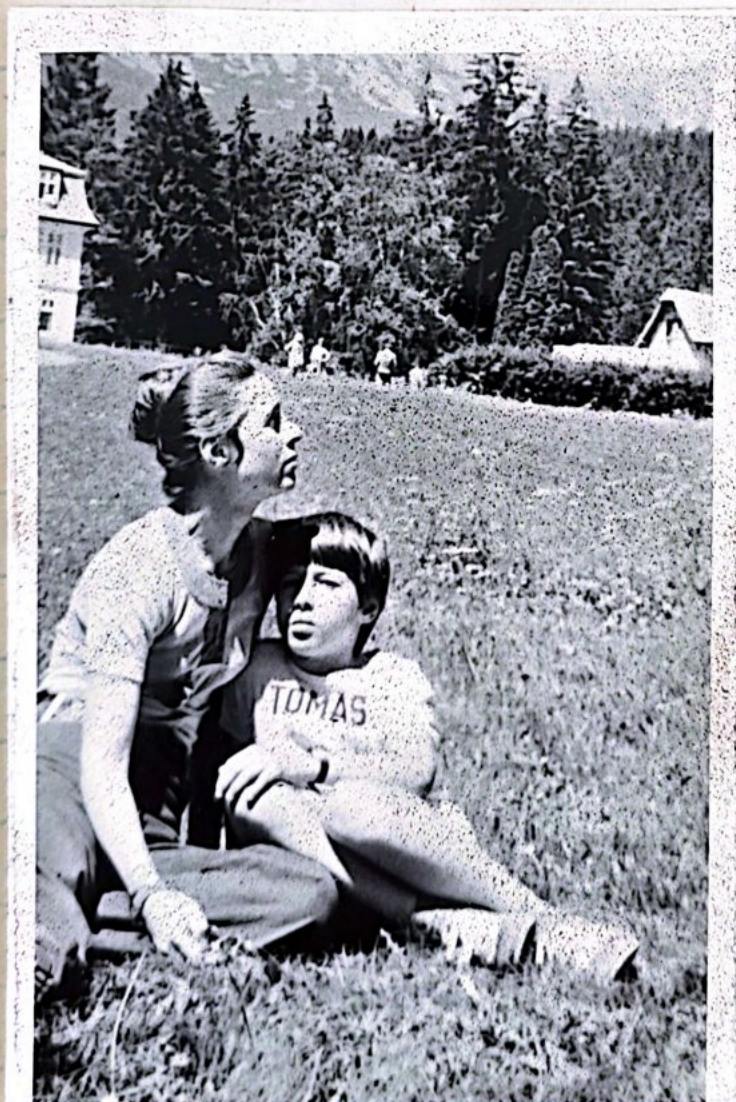

1979

Rodinná idylka opět u moře.
 Celkem jsme byli v Jazoslavici
 tři neděle.
 Slunce, voda a ne nádherná
 byla už nám pobývací
 ráj. Při každém výjezdu
 tam někdo zastal a při zpáteční
 cestě někdo mluvil v autobuse
 byla krásná.

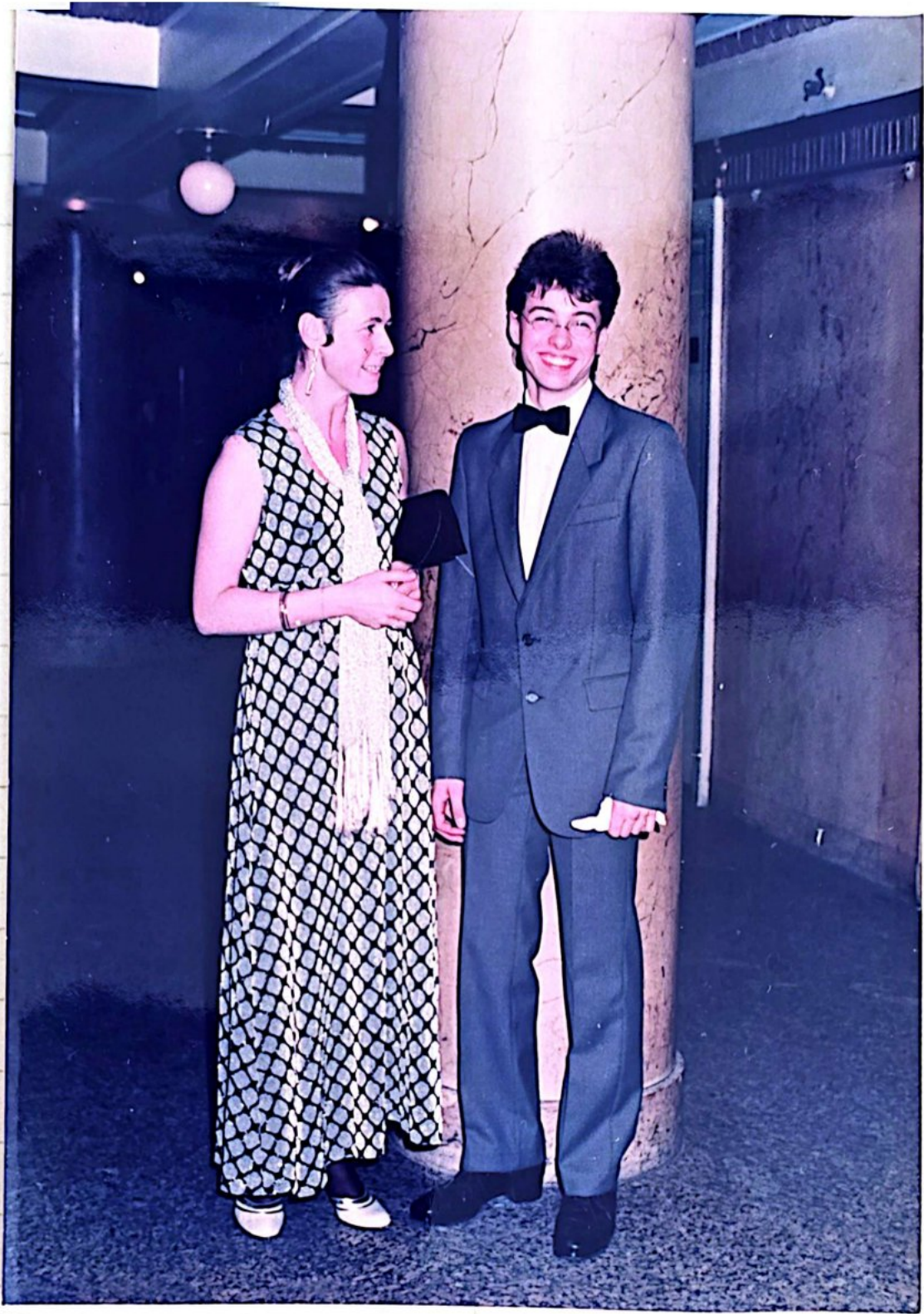
10 let - Dovolená v jistém technickém
i s baton.

11 let
Dovolená
v krásném
Patriáku

Mē mē to dīlī rācīnā' pīrāistak
pūs blān a to jī mē
pēpē pātāich lēl !

2007

Povinní taneční kury jen absolvovala
 o Tetou, afoh měla jít tolu, že nikam
 nešelhnos. Zařídění' plus o Lucerně
 jen o náležitě nůvra

1988

Žemėnųjų lūcher

1988 Kārlis pabeidza un jeb
kodi' de jirota

Blíž se vojna, gesto náčelní
se rhaní v ruce.
Kráč támaný a Fabe nikdy nebl.

1989

Prvi provna Barčijov ?

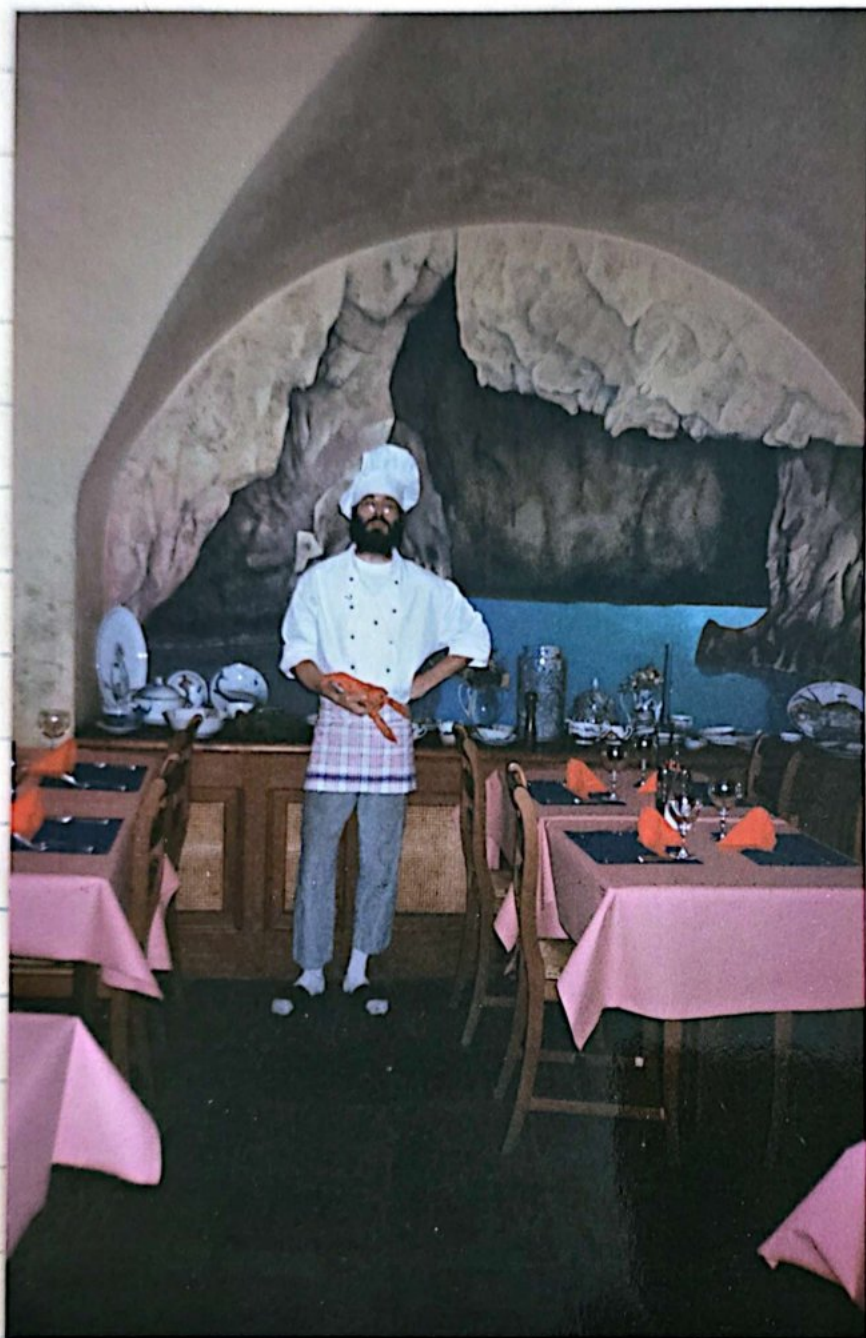

Nánoce 1993

Batia byla v krutém postlání
nejsehejněji, ale nikdy
u nás nechtěla být

Tamás a Botánkem a dec 1993
Zsuzsanna is a kutyát akceptálta,
de mostan is mindenki nézi,
nyírt, ha is kutyák...
talán egy kicsit több, hogy
odjádili domu

Sám velký šéf a šlechet' hůz
a rok 1997

1997 Babica s milovaným vnoučkom

Roll 2005

Kelly

2007 Maturovni' plus Bary v Lucerne
a j' ti rose mohli stoupat
ke slavnosti v Tomášem kostele
pro dražší letenku.
Edelci ten slavnost hodně štěstí
dali? Co když celý Tomáš
oslavil v Lucerne třeba
troje sedesátiny? Kdo ví?

2009

Jrö! Je to fuska, loby
m se bliv' itgrievka !!!